

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi D. R. (R.)

na przewlekłość postępowania prowadzonego przed Izbą Karną Sądu Najwyższego
w sprawie o sygn. akt IV KK 780/18

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

w dniu 2 października 2019 r.

postanowił:

- 1) skargę oddalić;**
- 2) zwolnić skarżącego w całości od kosztów sądowych postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Skarżący D. R. został oskarżony o to, że 20 listopada 2010 r. w K. poprzez uderzenia pięściami po twarzy i kopanie nogami po ciele J. K. spowodował u niego ogólne potłuczenie, w szczególności kończyny górnej lewej z podkostnowym złamaniem kości promieniowej w miejscu typowym oraz twarzy z urazem gałki ocznej z raną i wylewami krwawymi w rejonie spojówek, a nadto wstrząśnięcie siatkówki a obrażenia powyższe pociągnęły za sobą naruszenie czynności narządów ciała na okres dłuższy niż siedem dni – tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.

Wyrokiem z 11 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy w K. , II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt II (...) uznał oskarżonego D. R. (R.) winnym popełnienia

przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu wymierzył mu karę dwóch lat pozbawienia wolności.

Ponadto we wzmiankowanym wyroku wspomniany Sąd Rejonowy na mocy art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci naprawienia szkody i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz J. K. kwoty 10.364,04 zł. Dodatkowo Sąd Rejonowy w K. na zasadzie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jednolity tekst: Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 891,75 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych (w tym kwotę 300 zł tytułem opłaty i kwotę 591,75 zł tytułem zwrotu wydatków).

Po rozpoznaniu apelacji (w sprawie o sygn. akt IV Ka (...)) wniesionej przez obrońcę oskarżonego Sąd Okręgowy w K. 12 grudnia 2017 r. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Pismem z 6 lutego 2018 r. została 8 lutego 2018 r. złożona kasacja obrońcy od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 12 grudnia 2017 r. w sprawie o sygn. akt IV Ka (...) (kasacja – k. 3-6 akt sprawy IV KK (...)); następnie 5 listopada 2018 r. została złożona w Sądzie Okręgowym w K. odpowiedź prokuratora na kasację (odpowiedź na kasację – k. 7-10 akt sprawy IV KK (...)).

Akta sprawy wraz z kasacją i odpowiedzią na kasację wpłynęły do Sądu Najwyższego 27 grudnia 2018 r. (data prezentaty – k. 2 akt sprawy IV KK 780/18). Zarządzeniem z 17 stycznia 2019 r. wyznaczono termin posiedzenia w celu rozpoznania kasacji na 6 lutego 2019 r., godz. 9:50 (zarządzenie – k. 15 akt sprawy IV KK 780/18).

Zarządzeniem z 20 marca 2019 r. Sąd Najwyższy odmówił wyznaczenia D. R. obrońcy z urzędu w sprawie kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 12 grudnia 2017 r., sygn. akt IV Ka (...) utrzymującego wyrok Sądu Rejonowego w K. z 11 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K (...) (zarządzenie – k. 53 akt sprawy IV KK (...)).

Na powyższe zarządzenie D. R. wniósł pismo zatytułowane „zażalenie” (zażalenie – k. 54/54v. akt sprawy IV KK (...)); następnie skarżący skierował „wniosek” w przedmiocie „bezzwłocznego rozpoznania skargi kasacyjnej” (wniosek skarżącego – k. 56 akt sprawy IV KK (...)).

W odpowiedzi na powyższe SSN Andrzej Ryński poinformował skarżącego, że zgodnie z dyspozycją § 83 ust. 1 regulaminu Sądu Najwyższego z 29 marca 2018 r. (Dz.U. poz. 660) sprawy – zasadniczo – rozpoznaje się według kolejności wpływu do Sądu Najwyższego. Ponadto w odpowiedzi na pismo skarżącego zatytułowane „zażalenie” SSN Andrzej Ryński poinformował D. R., że na podstawie art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. na zarządzenie o odmowie wyznaczenia obrońcy z urzędu środek odwoławczy nie przysługuje (pismo SSN Andrzeja Ryńskiego – k. 58 akt sprawy IV KK 780/18).

W dalszej kolejności trzeba zaznaczyć, iż akta dotyczące D. R. były wielokrotnie wypożyczane na wniosek szeregu uprawnionych podmiotów (pisma – k. 65, k. 74, k. 77, k. 81, k. 83, k. 87, k. 88, k. 98, k. 101, k. 115, k. 124, k. 133, k. 147 akt sprawy IV KK (...)).

W dniu 13 września 2019 r. Sąd Najwyższy postanowił uznać opinię biegłych lekarzy psychiatrów za niebudzącą wątpliwości w zakresie wniosków końcowych i uznać, że udział obrońcy skarżącego w rozprawie kasacyjnej nie jest obowiązkowy (postanowienie – k. 172-173 akt sprawy IV KK 780/18).

W dniu 13 września 2019 r. wyznaczono nowy termin rozprawy kasacyjnej na 4 grudnia 2019 r. na godz. 13:00 (zarządzenie – k. 174 akt sprawy IV KK (...)).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało oddalić jako niezasadną.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy o z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75, dalej: ustawa z 17 czerwca 2004 r.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

W myśl dyspozycji art. 5 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. – skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

W niniejszych realiach skarga na przewlekłość została wniesiona przez D. R. w toku postępowania w sprawie. Niemniej, w myśl dyspozycji art. 12 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. skargę niezasadną sąd oddala – tak jest zaś w niniejszym przypadku.

W ramach przedmiotowego postępowania toczącego się przed Izbą Karną Sądu Najwyższego należy uwzględnić m.in. dwie ekstraordynaryjne okoliczności.

Po pierwsze pierwotnie wyznaczony sędzia – sprawozdawca zmarł w toku trwania postępowania (SSN Andrzej Ryński zmarł 10 czerwca 2019 r.).

Po drugie zaś w niniejszej sprawie wystąpiła dość rzadko spotykana tendencja do częstego wnoszenia przez szereg podmiotów o wypożyczenie akt (pisma – k. 65, k. 74, k. 77, k. 81, k. 83, k. 87, k. 88, k. 98, k. 101, k. 115, k. 124, k. 133, k. 147 akt sprawy IV KK 780/18).

Biorąc pod uwagę chociażby te dwie okoliczności brak jest podstaw do stwierdzenia przewlekłości postępowania – w konfiguracji, w której akta sprawy wpłynęły do Sądu Najwyższego 27 grudnia 2018 r. (data prezentaty – k. 2 akt sprawy IV KK 780/18) a termin rozpoznania sprawy został aktualnie wyznaczony na 4 grudnia 2019 r. na godz. 13:00 (zarządzenie – k. 174 akt sprawy IV KK 780/18).

Należy wskazać, że w zakresie postępowań karnych nie obowiązuje tzw. przymus adwokacko-radcowski przed Sądem Najwyższym. Skarżący mógł zatem osobiście wnieść skargę na przewlekłość, co też uczynił. W oparciu natomiast o art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. Sąd zwolnił skarżącego w całości od kosztów sądowych postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa. D. R. jest bowiem pozbawiony wolności a sprawę o przewlekłość – która okazała się niedopuszczalna – zainicjował bez pomocy zawodowego pełnomocnika.

Mając powyższe okoliczności na uwadze postanowiono, jak na wstępie.